

Enhedslisten støtter lovforslaget, da der er tale om et skridt på vejen mod at give arbejdsgiverne et incitament til at forbedre de dårlige arbejdsmiljøforhold på arbejdspladserne. Samtidig understreger Enhedslisten vigtigheden af, at hele incitamentspakkens virkninger i praksis skal følges nøje, og at lovforslaget må ses i sammenhæng med anden lovgivning.

I forbindelse med den del af arbejdsmiljøafgiften, der er baseret på godtgørelser og erstatninger tilkendt af arbejdsskadesstyrelsen, mener Enhedslisten, at en revision af lov om sikring mod følger af arbejdsskade bør have en høj prioritet i den nærmeste fremtid.

Arbejdsmiljøafgiften indgår i en samlet incitamentspakke i forhold til virksomhedernes arbejdsmiljøindsats. I den forbindelse er et element, at afgiftens størrelse bl.a. afhænger af arbejdsmiljøets tilstand inden for den enkelte branche og på den enkelte virksomhed. Da arbejdsmiljøets tilstand kan være svært at måle gennem objektive og præcise kriterier ud over anerkendte arbejdsskader er det væsentligt, at arbejdsskadelovens anerkendelseskriterier så vidt muligt afspejler de faktiske forhold.

I forbindelse med den stadige udvikling på arbejdsmarkedet kan der være brug for udvidede anerkendelseskriterier, såvel hvad angår ulykker og kortvarige skadelige påvirkninger som erhvervs sygdomme. Dette skal ses i lyset af CASA-rapporten fra juni 2000, »Arbejdsmiljøindsatsen i 25 år«, hvoraf det bl.a. fremgår, at arbejdsmiljøindsatsens begrænsede effekter skal ses i lyset af, at udviklingen på arbejdsmarkedet har modvirket en positiv udvikling af arbejdsmiljøet, en udvikling, som i særlig grad har haft betydning inden for brancher, hvor der er mange kvinder ansat – f.eks. den private og den offentlige servicesektor.

En revision af arbejdsskadeloven vil således medvirke til, at arbejdsmiljøafgiften mere præcist vil afhænge af de reelle arbejdsmiljøproblemer på virksomhederne og i de forskellige brancher. Samtidig vil det også i bredere betydning styrke incitamentet for at sikre et sundt og sikkert arbejdsmiljø på de virksomheder og inden for de brancher, som i dag i særlig grad er præget af nedslidningsskader og psykiske arbejdsmiljøproblemer som følge af højt arbejdstempo eller ensidigt gentaget arbejde.

Frihed 2000 var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlem-

mer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid afspejler et flertal/mindretal i Folketingssalen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 5

1) *Stk. 1* affattes således:

»Afgiften efter § 1, nr. 2, på i alt 280 mio. kr. pr. år betales af de afgiftspligtige efter stk. 2 ud fra de pågældendes forholdsmæssige andele af de samlede godtgørelser for mén og erstatninger for erhvervsevnetab tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade vedrørende

- 1) arbejdsulykker, skadelige påvirkninger af højst fem dages varighed og pludselige løfteskader, jf. § 9, nr. 1, 2 og 3, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, der er indtruffet i afgiftsåret, og
- 2) erhvervs sygdomme, jf. § 9, nr. 4, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, som Arbejdsskadestyrelsen har modtaget anmeldelse om i afgiftsåret.«

[Fordelingsnøglen vedrørende den erstatningsbaserede arbejdsmiljøafgift]

2) *Stk. 4* affattes således:

»*Stk. 4.* Godtgørelser og erstatninger efter stk. 1 består af godtgørelser for varigt mén og engangs-erstatninger samt hensættelser til dækning af fremtidige løbende erstatninger for tab af erhvervsevne, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade vedrørende

- 1) arbejdsulykker, skadelige påvirkninger af højst fem dages varighed og pludselige løfteskader, jf. § 9, nr. 1, 2 og 3, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, der er indtruffet i afgiftsåret, og
- 2) erhvervs sygdomme, jf. § 9, nr. 4, i lov om sikring mod følger af arbejdsskade, som Ar-